۲۳ اکتبر ۲۰۲۶ / ۱ آبان ۱۴۰۵

موضوع: اعتراض به لغو دعوت رسمی از شاهزاده رضا پهلوی به پارلمان بلژیک

جناب آقای ماکسیم پروو

معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه بلژیک

جناب آقای وزیر،

احتراماً، پیرو گزارش خبرگزاری "بلگا" مورخ ۲۱ اکتبر ۲۰۲۶، مبنی بر اینکه کنفرانس رؤسای مجلس نمایندگان بلژیک بر اساس نامه جنابعالی، از دعوت رسمی از شاهزاده رضا پهلوی برای سخنرانی در تاریخ ۵ نوامبر منصرف شده است، «**جبهه هماهنگ مبارزان ایران**» به عنوان مجموعه ای متشکل از ۳۹ سازمان و گروه سیاسی اوپوزیسیون ایرانی، لازم دانستیم مراتب اعتراض عمیق خود را نسبت به این تصمیم اعلام داریم.

به باور ما، نامه ارسالی جنابعالی، پارلمان بلژیک را به ارتکاب یک خطای بزرگ تاریخی، سیاسی و اخلاقی نه تنها در قبال ملت ایران، بلکه در برابر اصول پایه ای حقوق انسانی و دمکراسی، سوق داده است.

استدلال جنابعالی مبتنی بر سه محور است که هر سه محور از نظر ما غیر منطقی است:

- به بهانه «تنوع اپوزیسیون»، مرقوم فرموده‌اید که رضا پهلوی را نمی‌توان تنها نماینده اپوزیسیون ایران دانست، زیرا این اپوزیسیون «به شدت متنوع است». هیچ‌کس، از جمله خود شاهزاده، ادعای انحصار نمایندگی ندارد.

تفاوت در این است که میان تنوع و مقبولیت فرق وجود دارد. آری، اپوزیسیون متنوع است، اما امروز تنها یک شخصیت توانسته از مرزهای این تنوع عبور کند و آن را به وحدت تبدیل کند.

شاهزاده رضا پهلوی امروز دیگر فقط رهبر هواداران پادشاهی نیست. این یک واقعیت سیاسی است. امروز پیرامون او طیف گسترده‌ای از جمهوری‌خواهان، لیبرال‌ها، سوسیال‌دموکرات‌ها، محافظه‌کاران و نیروهای راست و چپ سکولار گرد آمده‌اند. پروژه او بازگرداندن نظام پادشاهی نیست؛ چنانکه خود بارها تأکید کرده‌اند، نقش ایشان صرفاً تسهیل‌گر دوران گذار برای رسیدن به یک دموکراسی سکولار است که در آن ملت ایران خود با رأی آزاد و از طریق رفراندوم، نوع نظام آینده را برخواهد گزید.

گروه‌هایی که با دعوت از ایشان مخالفت می‌کنند، از جمله شش انجمن ایرانی-بلژیکی و گروهی به سرپرستی آقای پیر گالان، به هیچ عنوان نماینده این تنوع نیستند. آنان نماینده یک جریان کوچک، ایدئولوژیک و عمدتاً چپ افراطی هستند که هیچ پایگاه و ارتباطی با واقعیت‌های کف خیابان‌های ایران ندارند.

- در مورد ادعای طرد شدن از سوی ملت ایران، در بیانیه آن انجمن‌ها آمده است که «ملت ایران بازگشت به دیکتاتوری شاه را رد کرده است». این ادعا نه تنها خلاف واقع، بلکه توهین آشکار به خون جوانانی است که در خیابان‌های ایران جان باخته‌اند.

میلیونها ایرانی در قیام‌های بزرگ از ۱۴۰۱ تا به امروز، با به خطر انداختن جان خود در سراسر ایران فریاد زده‌اند: «پهلوی، برمیگرده» و «جاوید شاه». این فریاد، نوستالژی گذشته نیست؛ فریاد اتحاد نسلی است که در میان تمام چهره‌ها، تنها او را ضامن وحدت ملی می‌داند و نه صرفا بازگشت پادشاهی.

- به بهانه «خطرات امنیتی»، نوشته اید دعوت از ایشان خطرات امنیتی دارد. اگر بلژیک، که قلب تپنده اروپاست، به بهانه ملاحظات امنیتی از شنیدن صدای رهبر اپوزیسیون دموکراتیک ایران خودداری کند، عملاً به جمهوری اسلامی حق وتو بر عملکرد سیاسی و دموکراسی خود داده است. آقای وزیر، مسائل امنیتی قابل تدبیر هستند، اما تسلیم شدن در برابر تهدید تروریستها، لکه‌ای است که به آسانی از دامن کشورها پاک نخواهد شد.

و البته تناقضی بزرگ بی‌پاسخ مانده است: چگونه است که مجلس دعوت از ایشان در ۵ نوامبر را رد می‌کند، اما وزارت دفاع بلژیک ایشان را رسماً برای روز بعد، ۶ نوامبر، به مدرسه عالی نظامی سلطنتی دعوت می‌کند؟

تمامی این بهانه های غیر منطقی که در نامه شما آمده است غیر قابل قبول هستند و بهمین دلیل ما از جنابعالی مصرانه می‌خواهیم که در تصمیم خود تجدید نظر نموده و اجازه دهید پارلمان بلژیک صدای ملت ایران را بشنود.

با احترام،

جبهه هماهنگ مبارزان ایران